

Premda su tajna društva većini ljudi posvemašnja nepoznanica, zaintrigirani su njihovim nedokučivim postojanjem jer nekako naslućuju da takva društva znatno utječu na svjetonazor i etiku, politiku i gospodarstvo ne samo u određenoj državi nego i u cijelome svijetu. „Masoni vladaju svijetom“, „To je dio masonske urote“, tvrdnje su koje često čujemo i skloni smo u njih povjerovati kao u nešto neupitno. Masoni te druga tajna društva i bratovštine, već time što su tajna, navode nas pomisliti na njihove nečasne i zle namjere. S druge strane, možemo gdjekad čuti kako se ta elitistička društva zalažu za napredak i dobrobit čovjeka i čovječanstva te da ih stoga valja smatrati ishodištima humanizma i filantropije, bratstva i tolerancije.

Godine 1723. škotski pastor James Anderson u ime Velike engleske lože sastavio je povelju u kojoj između ostaloga piše: „Mason je zbog svojega naslova prisiljen pokoravati se moralnom zakonu, a ako dobro razumije umijeće, nikad neće biti glupi ateist niti nereligiozni slobodoumnik.“ Anderson dalje kaže kako ljude treba prisiliti „da slijede religiju oko koje su svi ljudi suglasni. Prema njoj čovjek treba biti dobar, iskren, skroman i čestit bez obzira po kakvoj se denominaciji ili posebnoj vjeri razlikuje, iz čega proizlazi da je zidarstvo način da se postigne iskreno prijateljstvo među osobama koje bez toga nikada ne bi mogle biti međusobno prisne.“

Papa Klement XII. bio je od 1738. vrlo zabrinut zbog okolnosti da uzimaju maha „neka društva, skupovi, sastanci [...] slobodnih zidara u kojima se ljudi svih religija obvezuju, prisežući na Bibliju i pod najtežim mukama, da će nepovredivom tišinom skrivati sve što čine u mraku tajne“. Vatikan je tada prvi put osudio masonstvo, koje se širilo Europom. U masonske lože primani su ne samo katolici i protestanti nego i židovi, čak i „muhamedanci“. Među njima su bile istaknute osobe: Montesquieu, Voltaire, Jean-Jacques Rousseau, Denis Diderot i drugi. U 18. stoljeću u Hrvatskoj masonima su između ostalih pripadali grof Ivan VIII. Drašković, liječnik i županijski fizik Ivan Krstitelj Lalangue te, vrlo vjerojatno, zagrebački biskup Maksimilijan Vrhovac.

Masonski stjegovi ispod vatikanskih prozora

Sveti Maksimilijan Kolbe, koji je 1917. imao 23 godine, svjedočio je masonskim demonstracijama organiziranim u povodu 200 godina modernoga masonstva, na što se poslije u *Spisima* osvrnuo riječima: „U godinama koje su prethodile ratu, u Rimu, središtu kršćanstva, vršljala je sve bezobzirnije masonska mafija, koju su pape iznova osuđivali. Nije se skanjivala ni vješanja zastava po ulicama grada za vrijeme proslava u čast Giordana Bruna, ni crnog barjaka s likom Mihaela Arkandjela pod nogama Lucifera, a još manje razvijanja masonskih stjegova ispod vatikanskih prozora. Jedna nesavjesna ruka nije osjećala strahotu dok je pisala: ‘Sotona će upravljati Vatikanom, a papa će mu služiti u odijelu švicarske garde’, i druge slične stvari. Neke duše, koje su bile udaljene od Boga, našle su se u žalosnom stanju. / Takva smrtna mržnja prema Kristovoj Crkvi i prema njegovu zamjeniku na zemlji nije bila samo hir zavedenih pojedinaca nego sustavno djelovanje, koje je posljedica masonskog načela: ‘Srušiti svaku religiju, a ponajviše onu katoličku.’“ Kao reakcija na masonske manifestacije u Rimu nastala je 1917. Vojska Bezgrešne. Utemeljio ju je Maksimilijan Kolbe.

U povodu stote obljetnice tih događaja održan je Međunarodni znanstveni simpozij *Vojska Bezgrešne i masonerija* 16. i 17. rujna u Dvorani sv. Franje u okrilju samostana franjevac konventualaca na Svetome Duhu u Zagrebu. Organizatori simpozija jesu Međunarodna središnjica Vojske Bezgrešne, Nadbiskupijski pastoralni institut Zagrebačke nadbiskupije, Hrvatski nacionalni centar Vojske Bezgrešne, Centar Hrvatski Areopag za međureligijski dijalog Hrvatske provincije franjevac konventualaca i

Hrvatski mariološki institut. Pokroviteljstvo je preuzeo Grad Zagreb. Organizatori su željeli da na simpoziju sudjeluju i masoni, što je u počecima bilo i dogovoreno, ali oni su nakon toga bez jasna objašnjenja otkazali sudjelovanje. Dvodnevni program obuhvatio je gotovo trideset predavanja. Osvrnut ćemo se na neka od njih.

Uvodnom se besjedom skupu obratio ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca i glavni inicijator simpozija fra Josip Blažević. Govorio je o sv. Maksimilijanu Kolbeu i njegovoj „poveznici“ s masonima te je istaknuo da je Vojska Bezgrešne iznjedrena u srcu Reda franjevac konventualaca, kojemu je pripadao i sv. Maksimilijan Kolbe. Potom se dotaknuo triju osnovnih izvora informacija o masoneriji. Prvi je izvor literatura koju su objelodanile slobodnozidarske lože i njihovi članovi, pri čemu je na hrvatskom jeziku vodeće ime Branko Šömen, masonski teoretičar i autor trilogije o povijesti slobodnog zidarstva u Hrvatskoj. Zatim djela bivših masona koja iznose na vidjelo ono što masonski autori prešućuju, od čega je Blažević spomenuo Verbumovo izdanje *Bio sam mason. Iz tame lože do svjetla vjere*; posrijedi je ispovijed Mauricea Cailleta, liječnika ginekologa, nekad velikoga meštra masonske lože Velikog Orijenta u Rennesu i člana Socijalističke partije Francuske, koji se u Lurdu obratio i postao katolikom. K tome je bilo riječi o svjedočanstvu masona Émila Zole, koji je potkraj života pristupio Katoličkoj crkvi. Treći je izvor literatura stručnjakâ, među kojima prvo mjesto u Hrvatskoj pripada Ivanu Mužiću, sudioniku ovoga skupa – rekao je Blažević i potom istaknuo da simpozij nije posvećen masoneriji nego Vojski Bezgrešne te da treba radikalno razlikovati stajalište o masoneriji od stajališta o masonima. „Masonerija je ideologija, filozofsko-religiozni svjetonazor, s kojim se možemo slagati ili ne slagati; dok su masoni naša braća, za koju je Isus Krist prolio svoju krv; zato je sv. Maksimilijan Kolbe ustanovio Vojsku Bezgrešne s ciljem da moli za obraćenje masona“, zaključio je fra Josip Blažević.

Židovi i masoni

Dojmljivo je bilo Blaževićevo izlaganje naslovljeno *Masonerija u Kolbeovim spisima*. Rekao je kako Vojska Bezgrešne pronalazi u Kolbeovim spisima svoje nadahnuće da se ne pokoleba u svjedočenju Božje ljubavi prema svim grešnicima; ne *afektivne*, nego *efektivne* ljubavi, ljubavi do kraja, ljubavi poput one koju je pokazao sv. Maksimilijan Kolbe izabravši smrt u bunkeru gladi u Auschwitzu kako bi spasio život logoraša Židova, oca mnogobrojne obitelji.

Drugi dan simpozija započeo je Luciano Moše Prelević, glavni rabin u Republici Hrvatskoj i Crnoj Gori, predavanjem *Židovstvo i masonerija (s osvrtom na Protokole sionskih mudraca)*. Objasnio je značenje i ulogu Hrama u židovstvu – o kojemu Židovi uvijek govore, kao i o povratku u Jeruzalem – te je napomenuo da nije jasno zašto su masoni krenuli u simboličkome smislu zidati hram. Za *Protokole sionskih mudraca* rekao je da su dokazana krivotvorina koja se početkom 20. stoljeća pojavila u Carskoj Rusiji govoreći o navodnoj uroti s pomoću koje Židovi i masoni žele zavladatai svijetom. *Protokoli* su danas jedna od najprodavanijih knjiga, posebno popularna u arapskim zemljama; njome se nastoji Židove prikazati u najgoremu svjetlu. Podastirući odgovor na pitanje mogu li Židovi biti članovi masonskih loža, rabin Moše Prelević rekao je da oni svojim životom moraju drugima biti primjer; te bi stoga Židov, postane li član bilo kakva udruženja koje ima neka druga mjerila, samim time izgubio ulogu koju mu je Bog povjerio i zadao.

Masonski ritual u Švicarskoj 2016.

Potom je Davor Domazet Lošo, umirovljeni admiral te vojni i geopolitički strateg, nastupio s predavanjem *Suvremena masonerija iz perspektive geopolitičkog stratega*. Rekao je da „glavna zadaća masonerije jest borba protiv kršćanstva, poglavito katoličanstva, a osobito protiv pape“ i dodao da je krajnji cilj masona „staviti čovječanstvo pod apsolutni nadzor svjetske nadvlade“.

U kontekst suvremene masonerije Domazet Lošo je smjestio i program otvaranja 57 kilometara duga i

11 milijardi eura vrijedna željezničkog tunela Gotthard u Švicarskoj u lipnju 2016, pri čemu je, prema njegovim riječima, politička elita Europe prisustvovala „okultnom ritualu i sotonističkoj ceremoniji“. „Dok se očekivala ritmička, slavljenička svečanost, uslijedio je uznemirujući *show* u režiji njemačkog redatelja Volkera Hessena, u kojem je čovjek obučen u jarca vodio čisti masonski ritual. [...] Iz vlaka je izišao demon – pali anđeo, beba koja ima lice Lucifera“, rekao je Davor Domazet Lošo.

O Kolbeovoj medijskoj aktivnosti u službi apostolata i nove evangelizacije govorio je komunikolog Danijel Labaš, pri čemu se posebno osvrnuo na Kolbeov doprinos komunikaciji, njegovu proročansku intuiciju, dar da može komunicirati s one strane fizičke prisutnosti. Nastojeći svijetu pružiti Kristovu radosnu vijest i ljepotu marijanske pobožnosti, Maksimilijan Kolbe koristio se najviše tiskom, ali se pokazao otvorenim svakom rješenju, pa i najtehnološkijem, nikad viđenom: uvijek ukorak s vremenom, često preteča i inovator. Pišući članke prenosio je čitateljima komplicirane teološke koncepte jednostavnim i razumljivim jezikom, ali im je povrh svega htio približiti svoja mistična iskustva kako bi ih i oni usvojili te se tako uključili u ljubav Krista i Bezgrešne. *Vitez Bezgrešne*, časopis što ga je Maksimilijan Kolbe utemeljio 1922, još i danas izlazi šireći njegovu misao i njegovo poslanje. „Otac Kolbe životni je uzor koji se može oponašati u evangelizaciji preko masovnih medija“, zaključio je Danijel Labaš.

Zadnje predavanje, naslovljeno *Trijumf ljubavi do kraja. Nova evangelizacija ukorijenjena na radikalnom svjedočanstvu*, održao je na talijanskome jeziku fra Raffaele di Muro, predsjednik Međunarodne udruge Vojske Bezgrešne, Rim. Govorio je o molitvi i pouzdanju kao temelju poslanja Maksimilijana Kolbea, o njegovu pomnom iščitavanju znakova vremenâ, o njegovim talentima i sredstvima kojima se koristio u poslanju. „Svjedočanstvo našega sveca, kada je posrijedi misionarska strategija“, zaključno je rekao Raffaele di Muro, „nadasve je aktualno u svim svojim temeljnim crtama. Može se promijeniti jezik i način ostvarivanja Kolbeova apostolskoga plana, no valja nam ustvrditi kako njegova metoda, još i danas, tvori znakovito polazište ostvarivanja poziva Vojske Bezgrešne na evangelizaciju.“